

ภาคผนวก ฉ

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้ง

จากอาคารถางประเภทและบางขนาด

โดยที่ ได้มีการปฏิรูประบบราชการ โดยให้มีการจัดตั้งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมขึ้นมา และให้โอนภารกิจของกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ไปเป็นของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบกับการสมควรให้คณะกรรมการควบคุมมลพิษ เป็นผู้พิจารณาเห็นชอบกับวิธีการตรวจหาค่ามาตรฐานการระบายน้ำทิ้ง นอกเหนือจากวิธีการที่กำหนดไว้ในแผนกรมควบคุมมลพิษ จึงสมควรแก้ไขปรับปรุงประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางขนาด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขโดยมาตรา ๑๑๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๕๕ พ.ศ. ๒๕๕๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจัดตั้ง และเสีสภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ และโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางขนาด ลงวันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๗

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“อาคาร” หมายความว่า อาคารที่ก่อสร้างขึ้น ไม่ว่าจะมีส่วนหนึ่งเป็นอาคารหลังเดียว หรือเป็นกลุ่มของอาคารซึ่งตั้งอยู่ภายในพื้นที่ซึ่งเป็นที่บริเวณเดียวกัน และไม่ว่าจะมีที่ระบายน้ำที่เดียว หรือมีหลายอย่างที่เชื่อมติดกันระหว่างอาคารหรือไม่ก็ตาม ซึ่งได้แก่

- (๑) อาคารชุด ตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด
- (๒) โรงแรม ตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

(๓) หอพัก ตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก

(๔) สถานบริการประเภทสถานอาบน้ำ นวดหรืออบตัว ซึ่งมีผู้ให้บริการแก่ลูกค้า ตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ

(๕) โรงพยาบาลของทางราชการหรือสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

(๖) อาคารโรงเรียนเอกชน ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน โรงเรียนของทางราชการ อาคารสถานอุดมศึกษาของเอกชน ตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนและสถาบันอุดมศึกษาของทางราชการ

(๗) อาคารที่ทำการของทางราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์การระหว่างประเทศและของเอกชน

(๘) อาคารของศูนย์การค้าหรือห้างสรรพสินค้า

(๙) ตลาด ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข แต่ไม่รวมถึง ท่าเทียบเรือประมง สะพานปลา หรือกิจการแปปลา

(๑๐) กักตุนหรือรื้ออาคาร

“น้ำทิ้ง” หมายความว่า น้ำเสียที่ผ่านระบบบำบัดน้ำเสียแล้วจนเป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งตามที่กำหนดไว้ในประกาศนี้

ข้อ ๓ ให้แบ่งประเภทของอาคารตามข้อ ๒ ออกเป็น ๕ ประเภท คือ

- (๑) อาคารประเภท ก.
- (๒) อาคารประเภท ข.
- (๓) อาคารประเภท ค.
- (๔) อาคารประเภท ง.
- (๕) อาคารประเภท จ.

ข้อ ๔ อาคารประเภท ก. หมายความว่า อาคารดังต่อไปนี้

(๑) อาคารชุดที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นที่อยู่อาศัยรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๕๐๐ ห้องจนขึ้นไป

(๒) โรงแรมที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นที่อยู่พักรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๒๐๐ ห้องขึ้นไป

(๓) โรงพยาบาลของทางราชการ รัฐวิสาหกิจหรือสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล ที่มีเตียงสำหรับผู้ป่วยไว้ค้างคืนรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๓๐ เตียงขึ้นไป

(๑) หอพักที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นที่อยู่อาศัยรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคาร ตั้งแต่ ๑๐ ห้อง แต่ไม่ถึง ๕๐ ห้อง

(๒) ตลาดที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๕๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๑,๐๐๐ ตารางเมตร

(๓) กิจการหรือร้านอาหารที่มีพื้นที่ให้บริการรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคาร ตั้งแต่ ๑๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๒๕๐ ตารางเมตร

ข้อ ๘ อาคารประเภท จ. หมายความว่า กิจการหรือร้านอาหารที่มีพื้นที่ให้บริการรวมกันทุกชั้นไม่ถึง ๑๐๐ ตารางเมตร

ข้อ ๙ มาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคาร ประเภท ก. ต้องมีค่าดังต่อไปนี้

- (๑) ความเป็นกรดและด่าง (PH) ต้องมีค่าระหว่าง ๕-๙
- (๒) บีโอดี (BOD) ต้องมีค่าไม่เกิน ๒๐ มิลลิกรัมต่อลิตร
- (๓) สารแขวนลอย (Suspended Solids) ต้องมีค่าไม่เกิน ๓๐ มิลลิกรัมต่อลิตร
- (๔) จีดีพีดี (Sulfide) ต้องมีค่าไม่เกิน ๑.๐ มิลลิกรัมต่อลิตร
- (๕) สารที่ละลายได้ทั้งหมด (Total Dissolved Solids) ต้องมีค่าเพิ่มขึ้นจากปริมาณสารละลายในน้ำใช้ตามปกติไม่เกิน ๕๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๖) ตะกอนหนัก (Settleable Solids) ต้องมีค่าไม่เกิน ๐.๕ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๗) น้ำมันและไขมัน (Fat Oil and Grease) ต้องมีค่าไม่เกิน ๒๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๘) ทีเคเอ็น (TKN) ต้องมีค่าไม่เกิน ๓๕ มิลลิกรัมต่อลิตร

ข้อ ๑๐ มาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคาร ประเภท ข. ต้องเป็นไปตามข้อ ๘

เว้นแต่

(๑) บีโอดี ต้องมีค่าไม่เกิน ๓๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๒) สารแขวนลอย ต้องมีค่าไม่เกิน ๔๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

ข้อ ๑๑ มาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคาร ประเภท ค. ต้องเป็นไปตามข้อ ๘

เว้นแต่

(๑) บีโอดี ต้องมีค่าไม่เกิน ๔๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๒) สารแขวนลอย ต้องมีค่าไม่เกิน ๕๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๓) จีดีพีดี ต้องมีค่าไม่เกิน ๓๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๔) ค่าทีเคเอ็น ต้องมีค่าไม่เกิน ๕๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

ข้อ ๑๒ มาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคาร ประเภท ง. ต้องเป็นไปตามข้อ ๘

เว้นแต่

(๑) บีโอดี ต้องมีค่าไม่เกิน ๕๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๒) สารแขวนลอย ต้องมีค่าไม่เกิน ๕๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๓) จีดีพีดี ต้องมีค่าไม่เกิน ๔.๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๔) ค่าทีเคเอ็น ต้องมีค่าไม่เกิน ๔๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

ข้อ ๑๓ มาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคาร ประเภท จ. ต้องมีค่าดังต่อไปนี้

(๑) ความเป็นกรดและด่างต้องมีค่าระหว่าง ๕-๙

(๒) บีโอดี ต้องมีค่าไม่เกิน ๒๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๓) สารแขวนลอย ต้องมีค่าไม่เกิน ๖๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๔) น้ำมันและไขมัน ต้องมีค่าไม่เกิน ๑๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

ข้อ ๑๔ การตรวจสอบมาตรฐานการระบายน้ำทิ้งจากอาคาร ให้ใช้วิธีการดังต่อไปนี้

(๑) การตรวจวัดค่าความเป็นกรดและด่างให้กระทำโดยใช้เครื่องวัดความเป็นกรดและค่าของน้ำ (PH Meter)

(๒) การตรวจสอบค่าบีโอดีให้กระทำโดยใช้วิธีการอะไซด์โมดิฟิเคชัน (Azide Modification) ที่อุณหภูมิ ๒๐ องศาเซลเซียส เป็นเวลา ๕ วัน ติดต่อกันหรือวิธีการอื่นที่คณะกรรมการควบคุมมลพิษให้ความเห็นชอบ

(๓) การตรวจสอบค่าสารแขวนลอยให้กระทำโดยใช้วิธีการกรองผ่านกระดาษกรองใยแก้ว (Glass Fibre Filter Disc)

(๔) การตรวจสอบค่าจีดีพีดีให้กระทำโดยใช้วิธีการไตเตรท (Titrate)

(๕) การตรวจสอบค่าสารที่ละลายได้ทั้งหมดให้กระทำโดยใช้วิธีการระเหยแห้งระหว่างอุณหภูมิ ๑๐๓ องศาเซลเซียส ถึงอุณหภูมิ ๑๐๕ องศาเซลเซียส ในเวลา ๑ ชั่วโมง

(๖) การตรวจสอบค่าตะกอนหนักให้กระทำโดยใช้วิธีการกรวยอิมโฮฟฟ์ (Imhoff cone) ขนาดบรรจุ ๑,๐๐๐ ลูกบาศก์เซนติเมตร ในเวลา ๑ ชั่วโมง

(๑) การตรวจสอบค่าน้ำหนักและไขมันให้กระทำโดยวิธีการสกัดด้วยตัวทำละลาย แล้วแยกหาน้ำหนักของไขมันและไขมัน

(๒) การตรวจสอบค่าที่เคอีนให้กระทำโดยวิธีการเจลดาคัล (Kjeldahl)

ข้อ ๑๕ การคิดคำนวณพื้นที่ใช้สอย จำนวนอาคารและจำนวนห้องของอาคาร หรือกลุ่มของอาคาร ให้เป็นไปตามวิธีการที่คณะกรรมการควบคุมตึกพิมพ์กำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๑๖ วิธีการเก็บตัวอย่างน้ำ ความถี่ และระยะเวลาในการเก็บตัวอย่างน้ำ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการควบคุมตึกพิมพ์กำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๑๗ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๘

องยุทธ ดิยะไพรัช

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

คำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุข

ฉบับที่ 1 / 2550

เรื่อง การควบคุมการประกอบกิจการสระว่ายน้ำ หรือกิจการอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน

การประกอบกิจการสระว่ายน้ำ หรือกิจการอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน เป็นกิจการที่ถูกลงโทษลักษณะที่เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามมาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ซึ่งการประกอบกิจการนี้ที่ในแหล่งที่ใช้บริการเข้ามาชุมนุมอยู่ร่วมกันในสระว่ายน้ำ สระน้ำ สวนสนุกที่มีลักษณะเช่นเดียวกับสระว่ายน้ำ อันอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน เนื่องจากมีการก่อสร้างสระว่ายน้ำ หรือกิจการอื่นๆ ในทำนองเดียวกันเพิ่มขึ้น ทั้งสโมสร สนามกีฬา สวนสนุก และชุมชนในท้องถิ่นทั่วไป ซึ่งถ้าสระว่ายน้ำเหล่านี้ขาดการดูแลและบำรุงรักษาตามหลักสุขาภิบาล การอนามัยสิ่งแวดล้อม การดูแลคุณภาพน้ำรวมทั้งมาตรการด้านความปลอดภัยอย่างถูกต้อง สระว่ายน้ำอาจกลายเป็นแหล่งแพร่เชื้อโรคต่างๆ ได้ เช่น โรคเยื่อตาอักเสบ ยูอีเคเสป โรคผิวหนัง โรคระบบทางเดินหายใจ โรคระบบทางเดินอาหาร รวมทั้งโรคไม่ติดต่อต่างๆ อันมีผลมาจากการใช้สารเคมี เช่น ยาการทำความสะอาด สระว่ายน้ำ อากาศยิบชอ โย น้มน้ำยอก อากาศกลิ่นใส่ตาข่าย เนื่องจากแพ้สารเคมี นอกจากนี้ยังรวมถึงอุบัติเหตุต่างๆ ด้วย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 10(3) แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. 2535 คณะกรรมการสาธารณสุขจึง ได้มีมติในคราวการประชุมครั้งที่ 43-3/2549 เมื่อวันที่ 27 มิถุนายน 2549 เห็นชอบให้ออกคำแนะนำแก่ราชการส่วนท้องถิ่นในการออกข้อกำหนดท้องถิ่นเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ในการควบคุมกำกับดูแลการประกอบกิจการสระว่ายน้ำหรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 กรณีที่ในเขตราชการส่วนท้องถิ่นใด มีการประกอบกิจการสระว่ายน้ำและกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน ราชการส่วนท้องถิ่นนั้นอาจออกข้อกำหนดของท้องถิ่นกำหนดให้กิจการดังกล่าว เป็นกิจการที่ต้องควบคุมในท้องถิ่นนั้นได้ ตามมาตรา 32 (1) แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. 2535

- 3.3.8 แอมโมเนีย (Ammonia) ไม่เกิน 20 ส่วนในล้านส่วน
- 3.3.9 ไนเตรท (Nitrate) ไม่เกิน 50 ส่วนในล้านส่วน
- 3.3.10 โคลิฟอร์มทั้งหมด (Total Coliform Bacteria) น้อยกว่า 10 ต่อ 100 มิลลิลิตร โดยวิธีเอ็มพีเอ็น (Most Probable Numbers) เป็นอัตราส่วน 100 มิลลิลิตร

3.3.11 ตรวจไม่พบทีลอสปิลลา (Fecal coliform)
 3.3.1.2 ตรวจไม่พบ E. coli หรือ E. coli ที่ก่อโรค (Fecal coliforms)
 (ใช้เก็บ *Escherichia coli* *Shigella* และ *Yersinia enterocolitica*)

3.4 จัดให้มีการเก็บตัวอย่างเพื่อตรวจหาเชื้อจุลินทรีย์ก่อโรค (ได้แก่ *Escherichia coli*, *Shigella* และ *Yersinia enterocolitica*) อย่างน้อย 2 จุด โดยเก็บจากส่วนลึกและส่วนตื้น ขณะที่มีผู้ใช้รถรางอยู่บนยานที่หยุด

3.4.2 ตรวจวิเคราะห์ปริมาณแบคทีเรียทั้งหมด และค่าความเป็นกรด-ด่าง ทดสอบทุก 2 ครั้ง ก่อนเปิดและหลังปิดรถราง หากมีผู้ใช้รถรางเป็นจำนวนมาก หรือเกิน 1 ชั่วโมง ตรวจคัดกรองตรวจปริมาณแบคทีเรีย และค่าความเป็นกรด-ด่างเป็นระยะทางวิ่งด้วย กรณีใช้รถวิ่งอัตโนมัติ ตรวจหาเชื้อแบคทีเรียทั้งหมด

3.4.3 ตรวจวิเคราะห์ปริมาณ โคลิฟอร์มทั้งหมด (Total Coliform Bacteria) และฟิเคอโรไลด์ฟอร์ม (Fecal coliform) อย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง

3.4.4 ตรวจวิเคราะห์คุณภาพน้ำทางเคมี และชีวภาพ ตามเกณฑ์มาตรฐานตามที่กำหนดในข้อ 3.3

3.5 จัดทำเครื่องวัดปริมาณน้ำรับตรวจวิเคราะห์คุณภาพน้ำไปประจำ รวมทั้งบันทึกผลการตรวจวิเคราะห์ และข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้อง

3.5.1 เครื่องวัดที่ใช้ตรวจวิเคราะห์ปริมาณคลอรีน ต้องสามารถตรวจวิเคราะห์ได้ในช่วง 0.2 - 2 ส่วนในล้านส่วน

3.5.2 เครื่องวัดที่ใช้ตรวจวิเคราะห์ค่าความเป็นกรด-ด่าง ต้องสามารถตรวจวัดได้ ช่วงนี้ในช่วง 3-9 และหาปริมาณค่าได้ช่วงละ 1

3.5.3 มีการบันทึกข้อมูลจำนวนผู้ใช้รถรางในแต่ละวัน แยกแยะตามระยะเวลาที่ใช้รถราง

3.6 ต้องจัดให้มีป้ายแสดงถึงปริมาณน้ำที่รับตรวจวิเคราะห์ปริมาณแบคทีเรียทั้งหมด

3.6.1 ต้องตรวจคุณภาพน้ำที่สะอาด
 3.6.2 ต้องชำระล้างรางภายในรถรางทุกครั้ง

2.6 ความถี่ของการบำรุงรักษา ความถี่ในการทำความสะอาดตู้โดยสารของรถราง ขึ้นอยู่กับปริมาณการจราจร ความถี่ในการทำความสะอาดตู้โดยสารขึ้นอยู่กับระยะเวลาของการใช้งาน

2.7 ต้องจัดให้มีแสงสว่างเพียงพอทั้งบริเวณระหว่างขบวน เพื่อให้มองเห็นได้ชัดเจน ในกรณีที่มีการเปิดตู้โดยสารในเวลากลางคืน

2.8 มาตรการความปลอดภัยที่เข้มงวด แข็งแรง ที่มียาน ไม่เกิน 1 เมตรครึ่ง

2.9 พื้นที่การจราจรที่ปลอดภัยบริเวณรอบรถราง

2.10 จัดให้มีป้ายบอกเส้นทาง และป้ายบอกจุดจอด

2.11 จัดให้มีถังดับเพลิง บริเวณรถราง และถังดับเพลิงสำรอง

2.12 มีการรักษาความปลอดภัยของอาคารและสิ่งปลูกสร้างที่ติดกับรถราง

2.13 ดูแลให้มีปริมาณน้ำที่สะอาดและเพียงพอ

3. ข้อปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการ

3.1 จัดให้มีผู้ควบคุมดูแล ซึ่งผ่านการฝึกอบรมตามเกณฑ์ที่กำหนดในข้อ 3.1

3.2 ต้องมีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยประจำรถราง และต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในข้อ 3.2

3.3 ต้องมีการจัดการและควบคุมคุณภาพน้ำให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ดังนี้

- 3.3.1 ค่าความขุ่น (Turbidity) 7.2-8.4
- 3.3.2 คลอรีนอิสระ (Free chlorine) 0.6-1.0 ส่วนในล้านส่วน
- 3.3.3 คลอรีนที่รวมกับสารอินทรีย์ (Combined chlorine) 0.5-1.0 ส่วนในล้านส่วน
- 3.3.4 ค่าความเป็นด่าง (Alkalinity) 80 ส่วนในล้านส่วน
- 3.3.5 ความกระด้าง (Calcium hardness) 250-600 ส่วนในล้านส่วน
- 3.3.6 กรดไฮยูนิก (Humic acid) 30-60 ส่วนในล้านส่วน
- 3.3.7 คลอไรด์ (Chloride) ไม่เกิน 600 ส่วนในล้านส่วน

- 4.7 ห้ามสูบบุหรี่ ห้ามดื่มหรือรับประทานยาในท้องถิ่น
- 4.8 ดูแลความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ หากสารเคมีหกหรือไหล ต้องทำความสะอาดทันที

5. การจัดการสิ่งปฏิกูล น้ำเสีย และมูลสัตว์

- 5.1 จัดให้มีห้องน้ำ ห้องสุขา และห้องน้ำ โดยแยกกัน โดยแยกแยะจำนวนคนที่กำหนดในคู่มือว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1.1 มีห้องน้ำ ห้องสุขา และห้องน้ำ โดยแยกกัน โดยแยกแยะจำนวนคนที่กำหนดในคู่มือว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1.2 ลักษณะของห้องสุขา การบำบัด และวิธีการกำจัดสิ่งปฏิกูลต้องถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

5.1.3 ต้องดูแลรักษาความสะอาดของห้องน้ำและห้องสุขาเป็นประจำทุกวันที่เกิด

ให้บริการ

- 5.1.4 ภายในห้องน้ำควรมีวัสดุอุปกรณ์ตามทวนจับเป็นโลหะผสม
- 5.2 มีการบำบัดน้ำเสียให้มีคุณภาพได้ตามมาตรฐานก่อนระบายสู่ที่สาธารณะซึ่งผ่านกระบวนการจัดการน้ำเสีย ประกอบด้วย
 - 5.2.1 ตะแกรงคัดมูลฝอย สำหรับคัดแยกมูลฝอยจากน้ำเสีย
 - 5.2.2 ระบบรวบรวมน้ำเสีย น้ำจากส่วนต่างๆของอาคารไหลมารวมกันที่ถังรวบรวมน้ำเพื่อรอการไหลทิ้ง น้ำที่ล้นล้นออกจากถังรวบรวมน้ำจะไหลเข้าสู่ท่อระบายน้ำ
 - 5.2.4 ระบบบำบัดน้ำเสียต้องมีการบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสม ไม่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญและเป็นอันตรายต่อสุขภาพของชุมชน
 - 5.2.5 รางระบายน้ำทิ้ง รางหรือท่อระบายน้ำทิ้ง ควรมีตะแกรงวางไฟตรงเพื่อกรองเศษผงต่างๆ และป้องกันหนู นอกจากนี้ทางมีตะแกรงที่ระบายน้ำออกสู่ที่สาธารณะควรปิดทึบ

พื้นที่เรื่องกันหมูตัว

- 5.3 จัดให้มีการจัดการมูลฝอยดังนี้
 - 5.3.1 ควรมีการคัดแยกมูลฝอยและมีภาชนะรองรับมูลฝอยแยกตามประเภท
 - 5.3.2 มีภาชนะรองรับมูลฝอยที่เพียงพอตามหลักสุขาภิบาล
 - 5.3.3 ต้องกำจัดมูลฝอยตามมาตรฐานของกรมส่งเสริมสุขภาพและบริเวณที่ว่างสาธารณะอยู่ตาม
 - 5.3.4 รวบรวมมูลฝอยของภาคเกษตรกรรมและปศุสัตว์ให้ถึงที่กักเก็บมูลฝอย หรือนำไปกำจัดทุกกรณี โดยเฉพาะมูลสัตว์ที่เลี้ยงไส้เดือน
 - 5.3.5 กำจัดมูลฝอยด้วยวิธีที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล และเขียนไปตามข้อกำหนดท้องถิ่น
 - 5.3.6 คู่มือให้วิธีการกำจัดมูลฝอยแก่ลูกจ้างภาคการศึกษาไปประกอบกิจการและบริเวณโดยรอบ

- 3.6.3 ผู้ที่เป็นโรคตาแดง โรคผิวหนัง เป็นโรค หูด หูดพบบนผิวหนัง โรคติดต่ออื่นๆ ทั้งหมดลงในสาระสำคัญ

- 3.6.4 ห้ามนำสัตว์เลี้ยงเข้าภายในบริเวณสระน้ำ
- 3.6.5 ห้ามใช้สระน้ำสาธารณะ ว่ายน้ำเล่น หรือสิ่งปฏิกูลลงในน้ำ
- 3.6.6 ห้ามทิ้งขยะมูลฝอยในสระน้ำ
- 3.6.7 จำนวนผู้ใช้บริการมากที่สุด ที่ระหว่างที่มีสระน้ำสาธารณะรองรับได้
- 3.6.8 วิธีการบำรุงรักษาสระน้ำสาธารณะ

3.7 ต้องดูแลบำรุงรักษาเครื่องกรองน้ำตามระยะเวลาที่สมควรเพื่อให้ทำงานได้ดี

ประสิทธิภาพ

4. การจัดการเกี่ยวกับสารเคมี

4.1 บดานที่เกี่ยวกับสารเคมี ล้อมกั้นไว้ระบุว่า "สถานที่เก็บสารเคมีอันตราย" และ "ห้ามเข้า" มีการระบายนอกเขต และมีป้ายเตือนห้ามเข้าชัดเจน และมีป้ายเตือนเกี่ยวกับสารเคมีเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

4.2 สารเคมีที่ใช้ต้องมีฉลากระบุชื่อสารเคมี ส่วนผสม หรือส่วนประกอบที่เป็นอันตราย วิธีการใช้และวิธีการปฐมพยาบาลในกรณีฉุกเฉิน หรือตามที่กฎหมายอื่นกำหนด

4.3 ในการใช้สารเคมีต้องปฏิบัติตามที่ระบุไว้ในฉลาก และไม่มีสารเคมีที่หมดอายุใช้ในกรณีที่ไม่มีระบายนอกเขต สารเคมีแบบอัดในถังให้เติมสารเคมีลงในสระน้ำในจุดและที่ปิดบริการแล้ว

4.4 สถานที่ทำงานที่เกี่ยวข้องกับการใช้สารเคมี ต้องมีแสงสว่างเพียงพอ เพื่อป้องกันอุบัติเหตุเกิดขึ้นเนื่องจากพนักงานไม่ทราบของเห็นสิ่งต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดีจน กำนาคกรฐาประสงฆ์ในบริเวณต่างๆ ควรเป็นดังนี้

- ห้องงูบตาขนาเคมีไม่น้อยกว่า 100 ลักซ์
- ห้องเครื่องกรองน้ำไม่น้อยกว่า 50 ลักซ์
- ห้องงูบรักษาที่เกี่ยวกับสารเคมีไม่น้อยกว่า 50 ลักซ์

4.5 ต้องมีมาตรการในการป้องกันการสัมผัสสารเคมีของพนักงาน เช่น กำหนดจุดของการทำงานที่ปลอดภัย จัดหาอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่เหมาะสม รวมทั้งประเมินการสัมผัสสารเคมีระดับตราบของพนักงานที่ทำหน้าที่เติมสารเคมี และมีคนใช้ให้เข้าเข้าที่ตรงขอบอ่างบ่อซีเมนต์หนึ่งครั้ง

4.6 ใบขณะทำงานเกี่ยวกับสารเคมี ให้ผู้ใช้ปฏิบัติงานสวมอุปกรณ์ป้องกันอันตรายทุกชนิดตามที่แนะนำ และสวมถุงมือใบขณะปฏิบัติงานเกี่ยวกับสารเคมี เป็นต้น

6. การดูแลรักษาอาหารและน้ำดื่ม

ของท้องถิ่น

6.1 ในกรณีมีการจำหน่ายอาหาร สิ่งปฏิบัติตามหลักสุขาภิบาลอาหาร และตามข้อกำหนด

6.2 ต้องมีเครื่องมือที่ได้คุณภาพตามมาตรฐานที่เกี่ยวข้องอย่างเพียงพอ

6.3 ศึกษาระบบการบำบัดน้ำดื่ม ต้องไม่ก่อให้เกิดความตกปรกหรือการปนเปื้อน เช่น ใช้ระบบบักด ใช้แก้วส่วนตัว ใช้แก้วกระดาษที่ใช้ครั้งเดียวแล้วทิ้ง และใช้แก้วส่วนตัวล้างที่ติดตั้งเครื่องเคียว แล้วนำไปล้างทำความสะอาดก่อนนำมาใช้ใหม่ เป็นต้น ทั้งนี้ให้จัดทำรายการที่มีชื่อหน่วยงานปฏิบัติไว้ด้วย

7. การป้องกันควบคุมสัตว์และแมลงนำโรค

7.1 ภายในเขตบ่อประปาต้องมีการป้องกันแมลงวัน และแมลงสาบ

7.2 ต้องมีการป้องกัน ความชุม กำจัดรังควันและแมลงนำโรคโดยโดยเฉพาะหนู แมลงวัน และแมลงสาบอย่างถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

8. การดูแลสุขภาพและภาวะความปลอดภัย

8.1 ต้องกำหนดให้มีผู้ดูแลช่วย การที่จำเป็น เกิดอยู่ต่ำกว่า 10 ปี ที่ซึ่งจำขุดให้เป็นและ ผู้ดูแลผู้ไม่ชำนาญดูแลเองได้มาใช้บริการสาธารณะน้ำ

8.2 จัดให้มีอุปกรณ์ช่วยชีวิต ดังนี้

8.2.1 โฟมช่วยชีวิต อย่างน้อย 2 อัน

8.2.2 ท่วงชุดชูชีพ ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางภายใน 1.5 นิ้ว หรือหุ้มลวด ยาวไว้กับเชือก

8.2.3 ไม่มีข่วงชีวิต หรือวัสดุอื่นใด มีปริมาณยาวไม่น้อยกว่า 3.5 เมตร น้ำหนักเบา

8.2.4 เครื่องช่วยหายใจ สำหรับผู้ใหญ่ และเจ้าหน้าที่

8.2.5 หังงปฐมพยาบาลพร้อมทั้งคู่มือปฏิบัติงาน

8.2.6 เครื่องช่วยหายใจ สำหรับผู้ใหญ่ และเจ้าหน้าที่

8.2.7 หังงปฐมพยาบาลพร้อมทั้งคู่มือปฏิบัติงาน

ประจำสระอย่างน้อยและอยู่ในบริเวณที่ใกล้ที่สุด

8.3 มีอุปกรณ์สื่อสารที่สามารถติดต่อฉุกเฉินที่เข้าถึงได้ เช่น โทรศัพท์มือถือ และเครื่องขยายเสียง เครื่องมือที่ช่วยอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น เพลิงไฟไหม้ หรือมีลิ้นจี่ และต้อง ปิดประตูประทอนยลศไฟไว้ที่ห้องส้วมที่ล้างน้ำไว้ในที่ที่ปลอดภัยและเป็นสัญญาณฉุกเฉินด้วย

9. เขตสุสาน

มีการควบคุมให้มีให้เกิดสุสานสุสาน ซึ่งมาจากกิจกรรมการดำเนินการต่างๆ
